

عنوان مقاله:

بررسی نگرش معماران به سازه های طبیعی جستاری در نحوه بهره گیری معماران از ساختارهای طبیعی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهشهای نوین در معماری و شهرسازی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی اصغری - دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی معماری دانشگاه آزاد واحد بین المللی جلفا

مسعود وحیدوحدت طلب - عضو هییت علمی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

سیامک طلعت اهری - عضو هییت علمی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

از ابتدای تمدن بشری دنیای پرجاذبه طبیعی منبعی بسیارغنی برای نوآوری والهام بخش بزرگترین نقاشان، مجسمه سازان، موسیقی دانان، شاعران، طراحان ومهندسان بوده است.طبیعت شایده متابه والاترین استعاره، سرچشمه استعاره های بسیارمهم ودر عین حال متفاوتی بوده است.به کارگیری فرم های طبیعی در معماری، نشانه گرایش انسان به آثارخلقت وتاثیرات آن است.طبیعت به عنوان منبع و نیروی ارزنده در خدمت انسان بیش از آنکه به انسان عقل گرا در امور کمی و تکنیکی کمک کند ، نیاز روحی و احساسی او را برآورده ساخته است.این مقاله سعی در شناسایی و نقش طبیعت در معماری و آثار معماران از قدیم تا حال دارد و در گذر از موضوع طبیعت ونقش عوامل طبیعی و محیطی معماری ، با عنایت به موضوعاتی همچون معماری و سمبل های طبیعت، احترام به طبیعت در آثار معماری پیشینیان و معاصران و با توجه به اینکه مثلث طبیعت، انسان و اثر معماری ارتباطی همیشگی بوده است، حاصل گفتار عمدتا به این سو برده می شود که استفاده شکلی و فرمی معماران گذشته و حال در یک اثر معماری شناخته شود. هر چندکه نقش عوامل طبیعی در ساخت یک اثر معماری بسیار فراوان هستند اما به این بیشتر توجه خواهد شد که نقش ساختارهای طبیعی در معماری و معماران به چه نحوی برطرف می شود.

کلمات کلیدی:

طبیعت، سازه های طبیعی، معماران، محیط، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/717307>

